

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 449/2026
21.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Дејана Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Смедереву ЗК.бр. 600/2022 од 18.09.2024. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 26/25 од 27.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 21.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Дејана Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Смедереву ЗК.бр. 600/2022 од 18.09.2024. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 26/25 од 27.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву ЗК.бр. 600/2022 од 18.09.2024. године, у ставу I изреке, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 месеца коју ће издржавати у простојама у којима станује, у ... у улици ... број .., без примене електронског надзора, а које просторије не сме напуштати, осим у случајевима прописаним Законом који уређује извршење кривичних санкција. Уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у Заводу за извршење казне затвора. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у ставу I изреке. У ставу II изреке окривљени АА ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Кж1 26/25 од 27.02.2025. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА и јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Смедереву и пресуда Основног суда у Смедереву ЗК.бр. 600/2022 од 18.09.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, у осуђујућем делу, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Дејан Јовановић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 195. став 1. КЗ због недостатка доказа. Стављен је и предлог да се одложи извршење пресуде Основног суда у Смедереву ЗК.бр. 600/2022 од 18.09.2024. године.

Врховни суд је, на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Међутим, наводи захтева браниоца окривљеног не садрже објашњење у чему се та повреда састоји.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у наведеном делу нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева опредељење повреде, због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Поред изнетог, као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног означава повреде закона из члана 63. став 1, 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 440. ЗКП, а које повреде у захтеву детаљније и образлаже.

Међутим, погрешно и непотупно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као и повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) и члана 63. став 1. ЗКП, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни суд, у наведеном делу, захтев за заштиту законитости оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић